QUODVULTDEUS. MARBODUS REDONENSIS. AMBROSIUS MEDIOLANENSIS. AUGUSTINUS
Ende 12. Jh. Seite 141r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36565
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

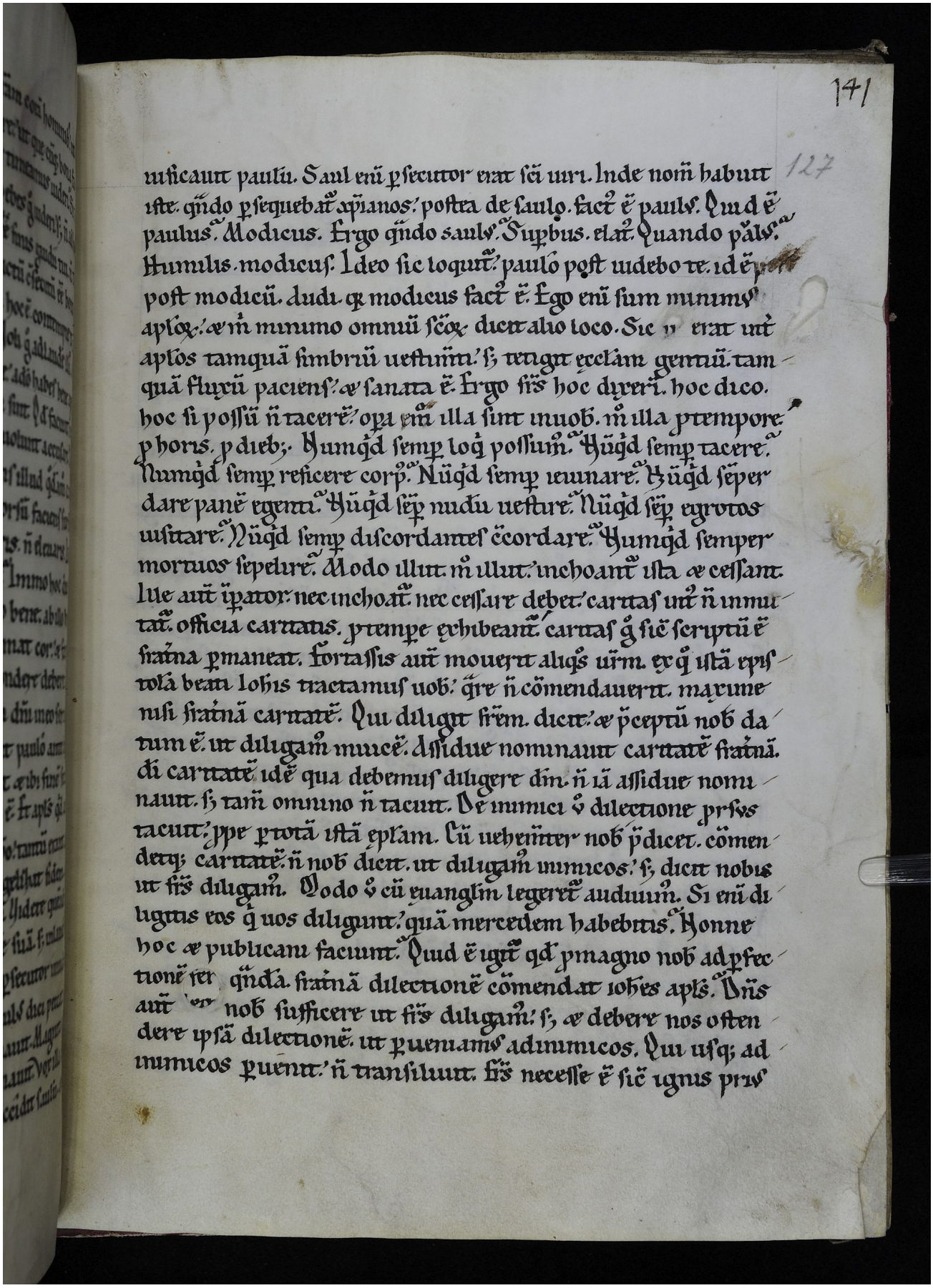

uificauit paulu. Saul enī ꝑsecutor erat sc̄i uiri. Inde nom̄ habuit
iste. q̄ndo ꝑsequebat̄ xp̄ianos: postea de saulo. fact̄ ē paulꝰ. Quid ē
paulus. Modicus. Ergo q̄ndo saulꝰ. Suꝑbus. elat̄. Quando p̄alꝰ.
Humilis. modicus. Ideo sic loquit̄: paulo post uidebo te. id ē
post modicū. audi. q̄ modicus fact̄ ē. Ego enī sum minimꝰ
aplor̄: ⁊ m̄ minimo omniū sc̄or̄ dicit alio loco. Sic u erat int̄
aplos tamquā simbriū uestim̄ti: s; tetigit ecclam gentiū. tam
quā fluxū paciens: ⁊ sanata ē. Ergo fr̄s hoc dixeri. hoc dico.
hoc si possū n̄ tacerē: opa enī illa sunt inuob. m̄ illa ꝑtempore
ꝑ horis. ꝑ dieb;. Numq̄d semꝑ loq̄ possum̄. Nūq̄d semꝑ tacere.
Numq̄d semꝑ reficere corp̄. Nūq̄d semꝑ ieiunare. Nūq̄d sēper
dare panē egenti. Nūq̄d sēꝑ nudū uestire. Nūq̄d sēꝑ egrotos
uisitare. Nūq̄d semꝑ discordantes c̄cordare. Numq̄d semper
mortuos sepelire. Modo illut. m̄ illut: inchoant̄ ista ⁊ cessant.
Ille aut̄ īꝑator: nec inchoat̄. nec cessare debet: caritas int̄ n̄ inmu
tat̄. officia caritatis. ꝑtempe exhibeant̄. caritas q̄ sic̄ scriptū ē
fratna ꝑmaneat. Fortassis aut̄ mouerit aliq̄s ur̄m. ex q̄ istā epis
tolā beati Iohis tractamus uob: q̄re n̄ cōmendauerit. maxime
nisi fratnā caritatē. Qui diligit fr̄em. dicit: ⁊ p̄ceptū nob da
tum ē. ut diligam̄ inuicē. Assidue nominauit caritatē fratnā.
dī caritatē. idē qua debemus diligere dm̄. n̄ iā assidue nomi
nauit. s; tam̄ omnino n̄ tacuit. De inimici ꝟ dilectione ꝑrsus
tacuit: ꝓpe ꝑtotā istā epl̄am. Cū uehem̄ter nob p̄dicet. cōmen
detq; caritatē. n̄ nob dicit. ut diligam̄ inimicos: s; dicit nobis
ut fr̄s diligam̄. Modo ꝟ cū euanglm̄ legeret̄ audiuim̄. Si enī di
ligitis eos q̄ uos diligunt: quā mercedem habebitis. Nonne
hoc ⁊ publicani faciunt. Quid ē igit̄ qd̄ ꝑmagno nob ad ꝑfec
tionē ser q̄ndā. fratnā dilectionē cōmendat iohes apls. Dn̄s
aut̄ [illegible] nob sufficere ut fr̄s diligam̄: s; ⁊ debere nos osten
dere ipsā dilectionē. ut ꝑueniamꝰ ad inimicos. Qui usq; ad
inimicos ꝑuenit: n̄ transiluit. fr̄s necesse ē sic̄ ignis priꝰ